

Takketale fra mottaker av Tyfusstatuetten v/Ottar Svensen

Tusen takk!!

Oi, hva skal man si til sånt. Jeg må si at jeg blei skikkelig overraska da Roger ringte meg, for dette hadde jeg ikke venta. Jeg liker jo kanskje best å bare ha en «bi-rolle».

Å bli tildelt Tyfusstatuetten er stort og for meg, det er en stor ære og jeg blir veldig ydmyk og rørt. Jeg tenker at noe har jeg gjort, som noen setter pris på, så en stor takk til den eller dem som foreslo meg til å motta denne prisen.

Jeg vi også rette en takk til Oppvekst- og kulturutvalget i Lokalstyre som fant meg verdig til å motta denne.

Men den største takken vil jeg gi til min kone, eller som vi sier i Nord Norge - kjerringa. Å si kjerringa er egentlig et godord, en hedersbetegnelse. Ho Sonja har gitt meg frihet og latt meg lov til å drive med det som jeg like. Jeg er privilegert å komme heim tell middag hver dag. Jeg bruke å sei, når det er den mest hektisk tida på året, at mandag er det blandakoret, tirsdag revylaget, onsdag ukulelene, torsdag mandskoret, men fredag holder jeg av til kjerringa. Men nå må jeg jo skyte inn at i år har det blitt lite blandakor på meg, der kommer jeg forhåpentligvis sterkere tilbake til høsten, dersom basstemmen i sangene ikke er alt for lys. Blandakoret hadde en konsert i februar der Mozarts Requiem var fremført, jeg er overbevist om at Mozart umulig kunne vært kommen i stemmeskiftet da han skrev den, for basstemmen var så lys at jeg hadde ingen sjanse til å synge den. Men jeg glede meg til å høre blandakoret på Huset fredag 24. mai.

Jeg skal vokte meg vel for å trekke takketalen ut i langdrag, for Roger er veldig nøye på at vi må ikke gå alt for mye over tiden. Så nok en gang, TUSEN TAKK!